

In memoriam Roel Raterink

Op 1ste Kerstdag bereikte ons het ontstellende bericht dat onze oud-voorzitter en ere-voorzitter Roel Raterink was overleden.

Velen van ons kennen zijn grote verdiensten voor onze vereniging, waarin zijn grote persoonlijkheid duidelijke sporen heeft nagelaten.

Nadat hij in Dedemsvaart reeds de volleybalclub D.A.C. had opgericht (waarvoor hij voor zijn verrichtingen het ere-voorzitterschap kreeg toebedeeld) kwam hij in 1961 naar Doetinchem.

Naast zijn werkzaamheden als gymleraar aan de Openbare ULO, de P.C. ULO en het Lyceum en later aan de G.S.G.D. kwam hij ook hier in het volleyballevens terecht.

Bij D.V.C. ontplooië hij vooral zijn activiteiten in de richting van een fusie met de andere Doetinchemse volleybalvereniging.

U r zijn voorzitterschap is het in 1969 gelukt om D.V.C. en Phoenix op één spoor te brengen en na een korte overbruggingsperiode aanvaardde hij voorzitterschap van Orion.

Roel was heel erg intensief betrokken bij het Doetinchemse sportleven. Hij lanceerde gezonde ideeën waarover door de sportmensen in die tijd gediscussieerd is. Vooral de doortastendheid in zijn werkwijze heeft veel goed gedaan aan het sportleven in Doetinchem.

Een van zijn grote verdiensten is geweest dat hij de vakleerkrachten op de scholen heeft betrokken bij het volleybal in de vereniging, wat 'n grote vooruitgang betekende voor het spelpeil.

Hij poogde vanuit zijn visie als gymleraar meerdere sporten onder te brengen in Orion. Zo werd er gestart met een afdeling basketbal en softbalhokbal. Het huidige basketbal is daar nog een voortzetting van.

Als voorzitter van het Algemeen Bestuur verzette hij bergen werk. Zijn werkzaamheden in alle geledingen van de vereniging waren erg groot. Hierin kwam in 1974, vanwege gezondheidsredenen, helaas een plotseling einde.

zijn stuwkracht is hem door Orion in 1975 het ere-voorzitterschap verleend.

Na zijn herstel bleef zijn betrokkenheid bij het wel en wee van Orion bestaan. Het werk dat door anderen was overgenomen volgde hij met grote belangstelling en de nodige inbreng.

In onze herinnering zal hij altijd voort blijven bestaan, waarbij wij in dankbaarheid aan hem blijven denken.

We hopen dat deze gedachte een troost kan zijn voor Luus en de kinderen.

Het Bestuur.